

11.62x31.11	1	15	24 שנות	עמוד 1	20/08/2013	38418170-2
הפרענות קשבר וריבוכזקנות למדיד - 80373						

החופש נגמר

מתכנים לשנה החדשה

החופש הגדול הביא איתנו הרבה كيف אך גם טשטש את המსגרות הקבועות. איך מוחזירים את הילדים לשוגרה?

ערנות וזמניות: רובנו עוסקים בשגרת

החיים היומיומיים. אם ואנו, בימים הראשוניים של השנה על הורים לפנות מנו לטובות הילד וההוות ונינים כדי לשמש על תורו שות, רשמים, התמודדות והוויתן הרשות – ולהיות שותפים לכל אלה בזמן אמת.

להביר את הוצאות החינוכי,-Csקיים עניין חשוב לשחרר בו את הוצאות החינוכי, כדי לאמם פגש היכרות כבר בראשית השנה ולא להמתן להמשה. קשיים של דיליה, גם אם אין צעדים בתחלת השנה, קרובי לזרוי שיעיל המשה, והוא חשוב מתנקת תדע עליהם וティיערך בהתאם כדי לסייע. ככל גנייה חשב לעדכו אותה לא רק בקשרים, אלא גם וביקור בחוקות ובכישרונות של הילד על מנת שאליה יבואו לידי ביטוי ויתרמו להחשת המוסgalות ולכטחן העצמי.

המיצה והדרמה הורית: להורים תפיך מכיריע בחתפותות התקינה של ילדייהם ולכך חשוב שיענிகו לעצם "יעוץ מקצוע", מסגרת תומכת ומונע לעצמאו. כל אלו יקנו להורים את הביטחון שהם עורכים לשנה נוספת וטובה יותר מקרבתם.

הכottaת היא מנבליות אגדות ניצן לילדותם ילומים ובוגרים עם ליקויים למידה ו/או הפרעת קשב וריזוטו ומחברת הספרים "המדריך לאימון הורים" ו"התורה כמאמן"

ד"ר מל דנינו

שנת הלימודים בפתח וההתרגשות רבתה. החופש הגודל הנהנו מארד – וינו בים, בכריכה, טילילנו, ישנו עד מאוחר וביקר היינו משוחזרים ממשימות ומיטלות. אבל תaphaelao, גם מזה נמאס – ולא רק להורים. בעת, עם ההתחלה החדרשה בפתח, חשוב שאנחנו ההורים נתחילה להתבונן ולהכניס את ילדינו חורה לשוגרה.

נתקול את השגנה ברגל ימי:

מקוריים את שעת שינה: כמו החופש

ישנה פחות קפודה בעניין שעת ההשכבה

והשכבה. לנו נזוץ וכן על מנת לוות

את השעון הביוולגי ולהתאים לשעות

האור והחושך לאורך היום. לנו מומלץ

להווים בשבועו שלפני פתיחת שנת הלימוי

דימ לתקדים את שעת ההשכבה בכל ערב

בהרחה, לו גם בדקות ספורות, כדי לזרי

גיל את הגוף ולאפשר חורה נינוחה לשוגרה.

כללות הכל, שינוי תוכנה משפיעה על רמת

הרכיבו והחינותו של הילדים לאורך היום.

מושוחחים ומטאומים ציפיות: חשוב

לקדריש ומן ולשוחח עם הילד על ציפיות,

רצונותיו ו גם הששותיו מהשנה הורשתה.

שיהה עם הילד אפשר לו לפרק פרדים

והששות והקנה לו שלווה וביתחן, שיחח

בגובה העיניים תיתן לו את התחששה שהוא

אינו בלבד – יש מי שרואה אותו, מקשיב לו,

מעודד, תומך ומסייע, במידת הצורה.